

בר"ח ניסן יזדרו לברך על אילנות מאכל שהוציאו פרח (לפחות שני אילני מאכל) וברכה זו זמנה כל חודש ניסן, וזריזין מקדימין לברך מתחלת החודש. וטוב לברך ברוב עם הדרת מלך, ושיהיו עשרה איש כדי שיאמרו קדיש אחר כך. וקודם שיברך, יאמר בקשה זו מספר לשון חכמים להרב הבן איש חי זי"ע.

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחדא שם אות יי נאות ה' בשם אות וי נאות ה' ביחודא שלים בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עגנו, ובשם כל הנפשות הרוחות והנשמות המתחסיים אל שרשי נפשנו רוחנו ונשמתנו ומלבושיהם והקרובים להם, שמקלות אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה, הרי אנחנו מוכנים ומזמנים לקיים מצות הברכה שתקנו חכמים זכרונם לברכה על ראית אילני דמלבלבי, ויעלה לפניך ה' אלקינו וא-לקי אבותינו, פאלו פונו בכל הפנות הראויות לנו בברכה הזאת וסודותיה, ותהיה חשוכה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה זו, לברך ולהעלות על ידה, כל ניצוצי הקדשה המערבים בצומח, וכל נפשות רוחות ונשמות המגלגלים בו. ואתה הא-ל, במדת טובך ובחסדך הגדול, תאיר להם באור פניך, ותשלם ברוחם ותקוים. ברכם סתם, רחמי צדקתך, תמיד גמלים:

ויהי רצון מלפניך, ה' אל-לקינו וא-לקי אבותינו, שבזכות הברכה הזאת אשר נברך, יקיים בנו מאמר: ראה ריח בני פריח שדה אשר ברכו ה', ונקבל שפע עשר הברכות, כפתוב: ויתן לך הא-לקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש: לעבודך עמים וישתחוו לך לאמים הנה גביר לאחיד וישתחוו לך בני אמך אוברכך ארו וימברכך ברוך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: ויהי נעם ה' א-לקינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה דינו כוננהו:

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, שלא חסר [נ"א חסר] בעולמו דבר, וברא בו בריות טובות ואילנות טובות בהם בני אדם:

יהי רצון מלפניך, ה' אלקינו וא-לקי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכל המצות התלויות בארץ, אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, ארץ נחלי מים, עינות ותהומות יוצאים בבקעה ובהר. ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, באשר צויתנו בתורתך, על ידי משה עבדך. אגא ה' למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו, ונקים לנו את הדבר אשר הבטחתנו על ידי משה עבדך: ונתתי גשמיכם בעתם. ונתנה הארץ בולה ועץ השדה יתן פרו: והשיג לכם דיש את בציר, ובציר ישיג את זרע. ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונקים בנו את הדבר אשר הבטחתנו על ידי ישעיה נביאך: ביום ההוא יהיה צמח ה' לצבי ולקבוד. ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: ונאמר: ובנו בתים וישבו. ונטעו פרמים ואכלו פרים: ונקים בנו אשר הבטחתנו על ידי עמוס נביאך: הנה מים באים נאום ה' ונגש חורש בקוצר ודורך ענבים במושב הזרע. והטיפו ההרים עסיס, וכל הגבעות תתמוגגנה: ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו פרמים ושתו את יינם. ועשו גנות ואכלו את פריהם: ונקים בנו אשר הבטחתנו על ידי יחזקאל נביאך: והרבתי את פרי העץ ותנובת השדה. למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: ונאמר: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה פל עץ מאכל, לא יבל עלהו ולא יתם פרוי לחדשיו ובפר, פי מימיו מן המקדש המה יוצאים. והיה פרוי למאכל ועלהו לתרופה:

אלקינו וא-לקי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרך לנו שובה אלינו בהמון רחמין בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך בבתחלה וכוון מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרים והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחנה לפניך בשלש פעמי רגלינו כפתוב בתורתך, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' א-לקיך במקום אשר יבחר. בחג המצות. ובחג השבועות. ובחג הסוכות. ולא יראה את פני ה' ריקם. איש כמתנתך וזו כברכת ה' א-לקיך אשר נתן לך:

ותמלך אתה הוא ה' אלקינו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך כפתוב בדברי קדשך. ימלך ה' לעולם אלקיך ציון לדר נדר הללויה:

שיר המעלות לנדוד שמחתי באמרים לי בית ה' נלך: עמדות היו רגלינו בשערך ירושלים: ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי י-ה עדות לישראל להדות לשם ה': כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהבין: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך: